

Setmanari humoristich, popular y catalá de bona mena,
DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llocs de venda de periòdichs.
Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos.
Número solt, 5 cèntims.---Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: Avis.—De tot arreu.—Moscas d' ase.—Creació del home, (poesia) per J. C. E.—Una bona resposta, per Joanel de les cançons:—Al elefant del park, (poesia) per Antoni Picarol —L' hora de plegar, per A. Coromina.—Refilets, (poesia) per Refila-Fluviols.—L' anada als toros, per H. Maricel.—Les que més m' agraden, (sonet) per S. de C.—Cartes de fora, per Astolph y Ll. A. F.—Epigrames, per Un betes y fils.—A la vora del foch.—Cantars, per J. C. E.—Trenca-closcas.—Correspondencia —Servey de LA BARRETINA.

LOS XUCLADORS

Si á n' aquesta farfatalla
no procurau esquivar

sense gota de tabaco
prest la pipa dexarán.

A V Í S

Accedint al prech de nombrosos subscriptors, hem resolt publicar *número extraordinari* per la diada de Sant Jaume. No es per alabarnos, però promet.

Los colaboradors que 'ns havien ofert originals, deurám procurar que 'ls hagüem rebut per tot lo dilluns vinent.

DE TOT ARREU

De tot arreu... donchs, de tot arreu diuen y se sap lo meteix; els uns 35, els altres 38, els altres 40 y 40 y pico, y 's pot voltar lo mon sense que dexe de sentirse una sola cosa: fa molta calor! Es cosa d'ofegarse! May s' havia vist!... May s' havia vist? Casi be 's pot dir que cada any se veu, á lo menos, no 's diu lo mateix cada any? A l' hivern perque fa fret, á l' estiu perque fa calor... es que 'ls hòmens som rondinayres de mena, y sinó fixinshi.

Diumenge passat hi hagué á la plassa de toros de Barcelona un verdader espectacle. La plassa bullia de gent y 's va empenyar en que una sort durés una estona més de lo que el president havia dit: entraren á la plassa 'ls de les *banderilles*, y una pluja de taronjes y ampolles los feu tornar enrera; intentaren de nou la entrada y altra vegada s' hagueren de retirar; se van quedar els toreros, lo president no va saber qué ferse, lo públich tira que tira, y fins á tal estrém arribá l' escándol, que feren á trossos los banchs, les baranes de fusta y ab encenalls de paper y estelles intentaren incendiar la plassa. Hi va haver de correr lo Governador, Guardia civil de caball y aprés... axó es lo que, segons los diaris d' allá fa á los *pueblos vigorosos*, y 'ns posa al nivell de les nacions civilisades!

Com cada any, la festa del espigol s' ha fet ab gran lluhiment. A la capella de Sant Cristofol, al carrer del Regomir, hi van cantar ofici y vespres; la gent no cabien á la Iglesia. va esser precis posar un toldo al carrer. Hi va haver fira, especialment d' avellanes tendres y ramellets de barbelló ó espigol, y tot lo carrer y plassa estan ven d' alló més enramats.

Lo mateix dia de Sant Cristofol van esser algunes mils les persones que seguint la hermo-síssima costum de l' antigor anaren al mar ó á algun riu á ficar los peus á l' aygua. Sant Cristofol va passar á Nostre senyor, que se li aparegué en forma de noy petit, de la una á la altra banda d' un riu, y en memoria al fet hi ha la piadosa costum pera alcansar del Sant que lliuri de tot mal als peus y cames.

Peregrinació obrera.—Los primers dies de Agost anirà á Roma una numerosa peregrinació d' obrers francesos, presidits per León Harmel.

Ha desaparecut el caxer de la Companyia del ferro carril del Sud de Linares á Almería.

Ahir cobrá 60.000 duros de la Companyia, que li daba 'l sou de 6.000 rals al any.

S' ha telegrafiat á les estacions fronterises pera que 's detinga al fugitiu.

Se ha reunit el consell d' administració de la Companyia.

Mr Tolain, senador radical qu' acaba de morir á París, al sentirse gravement malalt se feu transportar al hospital dels Germans de San Joan de Deu.

Clamar contra les ordres religioses, perseguir-

les, carregarles d' impostos, expulsarles pera quedar-se ab sos bens. tot axó es el nostre pá de cada dia pera los radicals, mentres se trovan bé; pero cauen malalts y si no poden trovar á casa seva 'ls solícits cuydados que la malaltia requereix llavors acudexen á exos metexos religiosos quin extermini havian predicat avans.

Felisses inconsecuencias de les que 'l senador radical Tolain acaba de donar exemple.

A Italia, á telégrafos hi trevallen noyes; pero com se tracta d' un pays tant liberal no les dexan casarse.

¿Saben perquè? Tot l' argument consisteix en que si 's casessen podrien revelar los secrets de que s' enteran als seus marits.

Es veritat: essent solteres, al marit no 'ls ho dirán pas: tot lo més podrán revelarlos als pares, germans, vehins, amichs y coneguts.

Prengui nota, senyor Roca de *La Esquella*. Aquexes noyes no aumentan la població, no pas en nom de la perfecció evangélica, sino de la tiranía masónica.

Pera que 'l govern els lligués les mans en los actes de la vida íntima, no necessitavan pas los italians que 'ls redimissen á volta de crims, sacrilegis, trahicions y baxeses.

***

Qui te paciència per ferho, ha comptat los mistos que hi ha á les capsas reglamentaries y diu que n' hi faltan qu' es una conciencia.

Car, dolent y per torna... curt de pes.

Senyor ministre, si no li paguessen tota la contribució, be rondinaria; donchs rondini en interés del públich, que al cap de vall es qui li paga 'ls brodats de la casaca.

***

La Esquella y 'l *Diluvi* 's barallan. ¡Pobres angelets!

¿Perqué? Déxintho correr: en certes baralles es millor no ficarshi. Aviat s' ha rebut un tronxo.

***

Un sindicat dels Estats Units te acopiats tots los petròlis del mon, y 'ls fa pagar com vol.

A Espanya 'l govern vol diners y torna á monopolisar lo petróleo.

Després poden venirhi los ajuntaments, y lo llum del pobre acabarà per ésser lo mes car.

¿Qué no hi ha pensat en axó 'l govern? ¿Qué no ho sap qu' als pobles petits y cases de poch lloguer no hi ha gas y s' ha de cremar oli ó petròli?

Va dir Cánovas que la guerra de Cuba duraría mentres hi hagués á Espanya un home y una pesseta.

Després del petròli podrá monopolisar l' aygua y després l' ayre del cel y després la claror del cel... y ¡visca la llibertat!

—¿De qué?

—De fer mal; no mes aquesta 's respecta.

***

A Bruselas hi ha exposició Universal, ahon Catalunya fa molt bon paper, ab tot y que 'ls espanyols han tingut de pagar lo terrenó á 182 pecetes lo metre quadrat, es a dir, lo doble que 'ls estrangers; gracies als cambis y á la protecció paternal que donan los governs espanyols á les coses de verdader profit.

CREACIÓ DEL HOME

(DEL VELLEI HUMORÍSTICH)

Digué Darwin fentse gran: so fill d' un orangután, y un temps tots de quatre potes caminavem com granotes;

parlarém per un acort, lo saber vingué per sort, y per evitar molesties dexarém lo ser de besties. ¡Quan pot l' alicient del vici! y no falta algun ximplíci que perque de Deu s' escama tant noble origen proclama. Més jo dech dirte, fill meu, que l' home es criat per Deu, y qui negui tal vritat, de Sant Boy s' haurá escapat. Tots quants homens hi ha en lo mon nascuts d' una dona son, y es ben cert que nostres mares també tingueren sos pares, y axis, si pujant aném fins á Eva arribarém, puix ningú que no existeix pot crearse á ell mateix. Altrement será precis desocupar l' últim pis, dient ab algún ximplet que nasqué com un bolet. A aquest y altres desvaris no 'ls han faltat partidaris, que l' home, si 'l cel no 'l guía del bon camí se desvia, y vençut per la passió fins es privat de rahó.

J. C. E.

UNA BONA RESPOSTA

Diuen que la gent del camp son tontos y de vegades parlen ab més ciencia que mes de quatre llibres d' aquestos que escriuen la gent *sabia*.

Vegi si 'ls agrada la resposta que va fer un pagés á un senyor doctor que 'l volia sofocar.

Antigament ja sabrán vostés que, á la matexa entrada de les Parroquies rurals, hi havia instalat lo cementiri del poble, costum piadosa, puix cada vegada que 'ls fiels entren y sortien de la iglesia dedicaven un recort caritatiu á les ànimes dels pobres que allí descansaven.

Ara han posat els cementiris tant lluny que hi ha molta gent que no 's recorden dels morts sinó un cop 'l any, y encare gracies.

Diuen que axis es mes *higienich*, pero lo cert es que abans, ab tot y tenir lo cementiri tan á la vora, la gent allargaven més que ara.

Pero dexemnos de consideracions que no venen al cas, y pensém que quan ho han fet axis, la seva rahó tindrán.

Es lo cas, que en un poblet del Vallés hi havia un metge molt estirat y molt aficionat á fer fatxanderies. Un diumenge, al sortir de la missa major, estant reunits la bona gent á la porta de la iglesia perque 'l sol hi convidava, lo metge, que li deyen lo doctor Pere, va adonarse de que en un raconet del cementiri s' havia hagut de remoure la terra y havia quedat descobert un petit os de la fossa comuna. Al veure axó lo doctor Pere, en comptes d' esperar á parlar á soles ab l' enterramorts una altra hora, va tenir ganes de donarli una repulsa en aquella ocasió, y de bones á primeres li diu:

—Mira, Jaumet, mira en aquell racó si veus res.

—Lo pobre Jaumet va mirar á la direcció que li deya 'l metge y va anar per tapar aquell os, pero lo doctor Pere lo detingué, dihent:

—No; no es hora aquesta de anar á taparlo. Ets un brut y un descuydat. ¿Es aquesta la manera de cumplir ab ton deber? ¿Es axó lo que jo te tinch encarregat una y cent vegades? ¿No merexes que ara mateix fes venir lo senyor Rector perque 't quedesis avergonyit davant d' ell?

Tota la gent estava escoltant aquesta prédica, y 'l doctor Pere més estirat que un gall de pastes, gosantse en la confusió del bon Jaumet, continuá:

—¿No resons? ¿Qué penses?

Y l' enterramorts, ab molta calma digué:

—Penso, senyor metge, que es molt injust ab mí, perque la primera falta, una sola falta que 'm veu me la publica d' aquest modo, y jo, totes les que vosté fá les hi tapo sota terra.

Una gran rialla esclatá entre tota aquella gent que escoltaven, y 'l doctor Pere, refunfunyant, va marxar ab la cúa entre cames.

JOANET DE LES CANSONS.

AL ELEFANT DEL PARK

ODA

A tú, proboscidi gran,
perque en la memoria 's gravi,
de tot home passejant
per lo Park, enumerant,
vaig tes gracies ab nom d' Avi.

De les dides ets consol,
puig que si 'l nen s'emmaranya,
mes prompte que surt lo sol,
(y no s'arregla la Espanya)
tu l'amances com cargol.

¡Quant t'estima la ninyera!
Si sabies sa delera
per venirte a visita...
jo no se pas lo que ho fá,
y si ets tu ó qui l'espera.

Les mamás, ab ses ninetes,
també sols entreteni.
La mamá, diu: ¡Va, Tuyetes!
dónali lo pá á miquetes,
ara que ve cap aquí.

Als nens, dones alegría,
quan ensenyes ta gran boca,
tiranhi dintre pa y coca,
panellets... y quant hi hauria
dins la xocolateria.

Advocats faltats de plets,
los metges sense clients,
los ratas que van distrets,
marquésos ab comptes nets,
y senyors sense elements.

Campaners... estudiants,
alguns obrers y bergants,
y fiscals sense juhi,
tots exos venen aquí
per veure tes obres grans.

Elefant, que dich, ¡oh, Avi!
dispensam si algun agravi
en ma oda hi has trobat,
que la borro, y acabat
faré que molt se t'alabi.

ANTONI PICAROL.

Poble-Nou.

L' HORA DE PLEGAR

Les xinxes quan pleguen
van de tres en tres.

Nang... nang... ganang, nang, nang.
—¡Marieta! á plegar, que ja 's despenjan dos
quarts de set.

—Esperat que vinch.

—Apa, enllesteix.

—¿Veus? dona, ja estich.

—Jo ja fa estona; com que 'l xicot no m' es-
pera, no passo tan rato devant del mirallet; tú
que...

—Ja-ho-xé! (ab cantarella) Ja-ho-xé lo que
t'ha dit, ja.

—¿Qué?

—No garlis tant, que ja t'estench, prenda.

—Apa; parla menos y trasca mes.

—¡Uy!... ¡Quina pressa tens!

—¡Marietaaaa!

—¿Qui quidra que tau borda?

—Aturat qu' es la Manela.

—Tú ray.

—Mira, en turray va morir de gana.

—Donchs devia fer com aquell esquitx de se-
nyor que passa per allí baix ab cara de llum d'
candil apagat...

—¿Qui vols dir?

—Ja no hi lluques? Aquell de la mitxa livita y
patilles de gos aburrit.

—¡Ah! cada dia 'l trovo aquí mateix, fent l'
tot llepant lo manech del bastó que porta.

—Hi deu ser per véuret.

—¿Quil já mí?

—No, á l'onclu.

—No, filla, no conto que tinga tant de gust.

—¡Ja! ¡ja! ¡ja!

—De que riheu?

—De gust.

—¡Sí!... ves si me les plantes al clatell.

—¡Si t'estima, ¿perqué nó?

—¿Qui! ¿'l clatell?

—Si 'l clatell ¡vóltal!

—Calla.

—Si pot.

—¿Qué 't creus que soch com tú, que quan
plegues may dius res y al vespre t'estás *mano á
mano* trencant nous ab en Miquel á l'escaleta
de casa teva?

—¿Sí? Veyes que no 'm prenguis per altri.

—Qué ja heu renyit?

—Sí.

—¿Perqué? ¡ey! si 's pot sabé.

—Prou dona; figurat que 'l diumenge passat
vaig anar á fer sarau á can *Patarrins*, y vaig
estarme tota la santa tarde sola y sense ballar
ni un trist ball, perque 'l *senyor Miquel* los hi
cargolaya qu' era un contento ab la *senyoreta d'
encàrrech*

—¿Qui vols dir?

—L' *Alvira*, aquella que es tota feta espressa
per marquesa, sino que s' ha quedat á mitg
camí.

—Ah! la parenta d' en *Sensa*.

—Si; jo li dich la *llassets*, perque sempre 'n
va plena dels peus fins al cap.

Donchs com te *digu*, al veure qu' ella á mes
de ballar ab lo meu xicot, semblava qu' es *fu-
mia* de la professó, la sanch me va donar tres
bulls y li vaig dir: «Mira, tú, sach de gemechs,
quan vulgues fer ganyotes con les que fas quan
passes per devant meu tot ballant, me les vind-
rás á fer á la riera. ¡Qué vaig haver dit! Ella
tota vermella, *crida* á ne 'l Miquel y li diu:

—«Mira, aquesta dona m' ha insultat.» En-
care no va acabá de dir tals paraules que ja va
tenir *frontografiats* aquest cinch *dátils* á la cara.
¡Ah filla! ¡quina s' en va armá! Los músichs,
que anavan á tocar, s' aturan: se forma un gru-
po al meu voltant, ella 's desmaya, ó bé ho fa
veure, jo li escupo á la cara, la canalla plora,
alguns *sócios* riuhén, jo 'm tiro sobre d' ella y...
s' apagan los llums, allavores campi qui puga,
tothom *arrecordantse* que tenia cames, se les va
guilla per hont va poguer y jo, no volguent ser
menos, vaig tocar *pirandó* cap á *cáis*.

—¡Noya, quin sarau!

A. COROMINA.

REFILETS

—¿Que 't portan los mals amichs?

—Fatichs.

—¿Y 'ls teus més antichs companys?

—Enganyys.

—¿Y res d' ells bo se t'espera?

—Quimera.

—No entench jo de cap manera

com no 'ls dexes á un recó,

portante á la perdició

fatichs, enganys y quimera

—¿Entre penas que hi buscau?

—La pau.

—¿Y entre mitj del goig perdut?

—Salut.

—¿Y ab tant corre y tant saltar?

—Benestar.

Donchs lo ram podéu plegar

y pensau que de molt s'erra,

el que avuy busca en la terra

pau, salut y benestar.

La Escala. Abril de 1897.

REFILA-FLUVIOLS.

L' ANADA ALS TOROS

ENSAIG EN PROSA

—Apa, noya; posa 'l dinar á taula que ja 'm
comensa á renegar l'engranatje de la máquina
digestiva! diu en Roch, tant bon punt l' hi ha
obert la porta, la dona.

—Ay, fill. ¡Qué vens alegre avuy! ¡Quin di-
moni s' ha trencat lo coll! Alguna 'n portes de
cap...

—Be, dexat de cançons. ¿Qué hi ha per dinar?

—Nostre pa de cada dia. Mongetes...

—Sempre *monjas*. Oy, are que á ca 'l amo ja
m' han tret lo motiu d' *oloretas*, sols me faltava
axó...

—Axó ray; quan me portis los jornals sen-

cers, allavores en lloch de *peteneres* pollastrets,
colominets, conillets y...

—Rabets fregidets.

—Si, home. Te, aquí les tens; si no les vols,
dexales.

—¡Mosca!

—¡Qué 't passa!

—Que valia la pena de que les fesses *arre-
fredá*.

—Com que vens ab aquestes presses...

—Be, ja veurás. Pórtam lo xaretlo que pro-
curaré apagar aquet foch.

—Ay, noy, ¡qu' estás de *llomillo*! Alguna 'n
portes de cap...

—No ho vulguis sapiguer. Vaig als toros...

—Just, als toros. ¡Plam! *errat y jet bala de
vidre*! Tot corrents. Are ho deyam... Ves, mira.
En Peret no te calsat, jo, ni calsat ni vestit...

—Pero, de qué parles! Avans no diguis al-
guna cosa, mira com la dius. Has de saber que
l' amo m' ho paga.

—Bueno ves.

—Apa, dona, que fas. Au á vestirte.

—Pro no dius que l' amo t' ho paga?

—Pro are jo t' ho pago á tú. Vesteix á la ca-
nalla.

—Corrents.

Cinch minuts després surt en Roch ab sa cos-
tella, la que á anarhi ell sol, hi posava reparo,
dient que sos fills, no tenian calsat, pro que
anathi ab ella, ja no 'ls trobava...

H. MARICEL.

LES QUE MÉS M' AGRADEN

SONET

M' admira la llengua italiana,
igualment que la xina y portuguesa,
m' agraden en alt grau, també la inglesa,
la grega, la turca y la alemana.

Sent lo meu ideal la catalana,
la espanyola, la rusa y la francesa
y la llatina, sueca y japonesa
m' agraden lo mateix que la africana.

Pró les que més m' estimo y son ma vida,
ma ilusió, mon encant, les que jo anyoro
si 's passen dies sens haber *parlat*,

son les llengües ¡oh, sí! no dich mentida,
son les *llengües de vaca, bou y toro*
fetes ab *such, fregides ó estofat*.

S. DE C.

CARTES DE FORA

Senyor Director de la BARRETINA.

Igualada 5 de Juliol de 1897.

Molt Sr. meu: desde ma última, tinguerem la ditxa de
tenir entre nosaltres al Excelentíssim Ilustríssim senyor
Bisbe de Vich, que vingué pera benehir la nova iglesia de
les M. M. Escolapias, la qual festa fou de les que dexen
vlus recorts.

Administrá lo Sant Sagrament de la Confirmació, y
axugá moltes de llágrimas ab les grans almoynes que feu.

La festa patriótica en commemoració de la batalla del
Bruch, que cada any celebren á Igualada, es una de les
altres noves. Se celebrá al matí, un solemne ofici, y á la
tarde una professó, en quina assistí lo somatent del partit
ab armes per dar guardia á la Generala, que 's la bandera
del sant Christ, y á lo timbal.

Altre; en lo poble de Carme, que dista unes dues hores
d' Igualada, lo Reverent Párroco de dit poble, pogué lograr
unir canónicament en lo sant sagrament del Matrimoni á
una parella que feya uns quants anys que vivian separats
de la Iglesia, y batejar á sos tres fills d' uns deu á disset
anys.

Per coronar la conclusió del mes del Sagrat Cor de Je-
sus s' ha celebrat un quinari durant los dies 30 de Juny
y 1, 2, 3 y 4 de Juliol, sent á aquest últim dia el que mes
ses vist la solemnitat y esplendor en tots los actes.

A les tres del matí y després de tirar una tronada, la
banda del Sagrat Cor recorregué la ciutat executant una
ayrosa *diana*.

A les set se celebrá la missa de comunió, ab plática pre-
paratoria, sent innumerable el nombre de faels que ana-
ren á rebre lo Pa eucaristich, mentres lo coro de dita
associació cantava composicions dedicades al acte.

A l' ofici no cal dir la gentada que hi havia, puix estava
l' iglesia plena d' alló mes.

A l'una de la tarde s'exposà à Jesús Sagramentat fent vetlla los celadors, celadoras y demás associats, y à les sis y mitja se cantà ab acompañament d'orga y orquesta un solemne trissagi à dos coros, y després ocupà la càtedra del Esperit Sant l'eloqüent Reverent P. Ildefons Roca de la Companyia de Jesús, quin P., cada un dels dies del quinari, ha tingut als bons igualadins atents escoltant sa divina y arrebatadora paraula. Després del sermó s'organisà la professó, que feya anys no s'en havia fet cap de tan lluhida, per lo gran nombre d' homes ab atra que hi assistiren.

Per final de festa s'elevaren dos globos aerostàtics de grans dimensions

Avuy à les sis del matí s'es celebrat una missa al altar del Sagrat Cor de Jesús en sufragi dels associats difunts.

Quina satisfacció per lo Sr. Director de l'associació al veurer que tot ha marxat ab armonia y sens lo mes petit desordre!

Queda com sempre de vosté son atent y grat amich
Q. B. S. M.

ASTOLPH.

Senyor Director de LA BARRETINA.

Barcelona.

Manresa 28 de Juny de 1897.

Altre volta torno à donarli un poquet de molestia caríssim Director.

La Real Congregació del Sagrat Cor de Jesús establerta en la iglesia de Sant Ignasi, feu en honor à son Patró grandiosa festa. Al matí missa de comunió ab plàtica preparatoria per lo P. Mas, Superior de la Residencia S. Ignasi. Mes tart solemne ofici cantat à tota orquesta, sent numerosa la concurrència que assistí à dits actes.

Tot lo dia estigué exposat lo Santíssim, y los que formavan la vetlla d'honor eran los Congregants del Sagrat Cor, socis de la Juventut Católica y altres.

A la tarde sortí la professó, sent designat per portar lo pendó lo congregant D. Onofre Serra portantli los cordons lo Sr. Alcalde y un altre seu parent. Hi anavan representacions de la Congregació de Sant Estanislao y de Sant Lluís ab sos corresponents estandarts, socis de la Juventut Católica y molt particular.

Resultà una funció propia de dita Congregació.

Pel camí de la Cova de Sant Ignasi, iglesia ahont se verificà la festa, formaren un artístich arch de forma gòtica. Devant de la fatxada 5 archs constituïts ab molt bon gust y semblants al del camí. Lo conjunt era bonich.

Nostra mes entusiasta enhorabona al P. Director, à la Junta Directiva y à tots los congregants per lo bé que se han portat.

LL. A. F.

EPIGRAMES

—¿T' ha dit que es sort En Jordà?

donchs, noy ¡ja te la ha pegada!

—¿Vols dir que hi sent?

—Està clà:

dónali una hofetada

¡ja veuràs si ho sentirà!...

—¿Ab qui es casat En Pepito

lo noy gran de can Cardona?

—¿Ab qui es cassat me preguntes?

¡ay, ay! ab la seva dona.

UN BETES Y FILS.

EN UNS EXÀMENS

Mestre y dexeble:

Mestre.—Quin terreno es millor per cullir cargols?

Dexeble.—Una ferreteria.

—Ahon se fan millors bledes?

—Al clatell dels Campanaires.

—Ahon se cullen millors carbases?

—En una sala d'exàmens.

—Quan corren més gats?

—En los dies de Carnestoltes.

—Quí cull los pebrots més grossos?

—Lo qui envia à LA BARRETINA coses que no fan per casa.

M. M. M.

Un fracmasó te un nevot que estudia Historia Sagrada.

Aquest li digué un día:

—¿Qué li sembla de Judes que vengué à Jesús per 30 diners?

Y ell respongué:

—Que 'n va demanar molt poch.

J. CASTANYS.

IMPOSSIBLES LITERARIS

Per dos casats de nou: passar *Quinze dies à la lluna.*

Per un cego: veure *Lo mon per un forat.*

Per un saltimbanquis: anar d'un salt *De la Rambla à la Manigua.*

Per una bugadera: fer secar los *Drapets al sol.*

CANTARS

Per alguns la urbanitat es ofici que no pinta; es que qui menja ab los dits no necessita forquilla.

Si en la Religió no 's basa la educació social, es fruit d'ella l'anarquisme y omple 'ls llits dels hospitals.

J. C. E.

TRENCA-CLOSCAS

CONVERSA-XARADA

—¿Quatre 's diu Jordi ton germà hu-dos-tres?

—Quatre.

—Donchs, ¿com se diu?

—Para l'orella y sent:

Si sabs ben bé combinar la *prima*, *segona* ab *tersa* molt be trobaràs lo nom d'una dona ben entera; pro també t'esplicaré, que *tersa segona* ab *tersa* en los teatres sol ser un cant que fa posa'orella. Sa *primera* es part del cos, preposició la *tercera* verb invertint la *segona* y negació *quarta* queda, á mes te diré també, estimat Pepet Contrera, que 'l *total* ja l'havém dit entre 'ls dos en la conversa.

UN GATOLÍ QU' ESTÀ DE SOLEMNÍSSIMA PEGA.

GEROGLIFICH

LL

y Jon of ari

ambo nap

are

LL

CADENA

—5.ª, Animal.—6.ª, En les Esglesies.—7.ª, Devoció en plural.—8.ª, Ciutat.—9.ª, Metall.—10.ª, Salut.—11.ª, Argument.—12.ª, Passió.—13.ª, Poble català.—14.ª, Meneda.—15.ª, A pagés.—16.ª, Pedra.

LO PASTORET DE VILAFORMIU.

TARJETA

Delfina Varpena

CALDAS

Fer ab aquestes lletres el nom d'un poble català.
EL DE LA PEPETA DE MOLLET.

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant.—2.ª, Nom d'Iglesia.—3.ª, Ciutat de Espanya.—4.ª, Vers.—5.ª, Vocal.

NERÓN.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trencaclosques del número passat.

Xarada:Ca-nas-tró.

Geroglifich: Qui deu es mort en creu.

Logogrifo: Francolí

Un gat sense cúa: No podém servirlo.—J. P. M.: Publicarém los rombes.—Francisquet pobre: Un altre dia, germà.—Lo pastoret de Vilaformiu: Tot, menos los aucells.—Un apotecari ab nás: Anirán los logogrifos; les vores del foch no 'ns fan riure prou.—Guayta y endevina: Falta la solució.—Un gironí: Posi lo logogrifo en net y veurém.—Barcelona: Publicarém una tarjeta.—Un japonés, Barretinayre del Ter, Un cor sech; X. Equits: No podém servirlos.—Un gancho: Aprofitarém lo que 'ns sembli. V. se fa ab tothom.—Un pí d'aprop de Reixach: Aceptat.—Maria M.: Aprofitarém lo millor.—Trenca cetrills: Mirarém de publicarho.—L. B. y M.: Aprofitarém la primera.—Re, Re, Re.: Publicarém l'arca de Noé.—Salóu: Avuy no farém fira.—R. G.: Prènguiho per seu.—Un de molt llest: No ho es tant la primera xarada, que no corre.—Un Ratullí: Ens agradava més com ho portava *El Diario Catalán*.—S. U. S.: Mirarém d'aprofitar la décima abans no acabi de passar la moda: lo demás, no.—J. Franquet: Rebut sa carta, anotat, moltes gracies.

SERVEY DE LA BARRETINA

Recordém à nostres subscriptors que LA BARRETINA per medi de carta fent l'encàrrech y remissió de l'import, se cuydarà de comprar tota mena d'objectes que siguin del ram de llibreria y objectes de escriptori, enviantlos à qui fassi l'encàrrech ab tota puntualitat y frants de port.

Pera utilizar el Servey es precis: *escriurer una carta al Administrador de LA BARRETINA demanant lo que sigui, ab claretat y precisió é incluhint l'import* (si aquest no 'l sap qui fa l'encàrrech y per lo tant no 'l pot enviar, l'Administrador li escriurà participantli quant puja á fi de que 'l pugui remetre immediatament). Un cop l'Administrador tindrà l'import de lo demanat, farà tot seguit l'envio que será franch pera 'l suscriptor

LA BARRETINA corra, donchs, ab los gastos de correu, á menos de que pera major seguritat vulgui 'l suscriptor que se li envihi 'l paquet certificat, en quin cas, además del valor de la cosa al fer l'encàrrech, haurà de enviar un *ral* mes, que es lo que val el sello del certificat.

LA BARRETINA no respon de l'envio dels paquets mes que en aquest cas y no admet devolucions.

LA BARRETINA espera que 'ls seus subscriptors utilisin lo Servey pera que 's convencin practicament de les grans ventatges que pera ells te.

Estampa. LA CATALANA Dormitori de Sant Francesch, 5.